

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong) (przedstawiciel: adwokat B. Lafont)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 października 2020 r. (sprawa R 1951/2020-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Veronese a Veronese Design Company.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Veronese zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 8.2.21.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2021 r. – Landesbank Baden-Württemberg / SRB

(Sprawa T-389/21)

(2021/C 349/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: H. Berger i M. Weber, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek ex ante na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za 2021 r. (SRB/ES/2021/22) wraz z jej załącznikami w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja wraz z załącznikiem I, załącznikiem II i załącznikiem III dotyczy składki skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Tytułem żądania ewentualnego, w przypadku gdyby Sąd uznał, że zaskarżona decyzja nie istnieje w obrocie prawnym ze względu na użycie przez pozwaną niewłaściwego języka urzędowego i że w związku z tym skarga o stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalna ze względu na brak przedmiotu sporu, skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja nie istnieje w obrocie prawnym w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez decyzję art. 81 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ⁽¹⁾ w związku z art. 3 rozporządzenia Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. ⁽²⁾, ponieważ nie został on sporządzony w języku niemieckim, który jest językiem urzędowym stosowanym wobec skarżącej.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez decyzję obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 ust. 2 TFUE oraz art. 41 ust. 1 i 2 lit. c) Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „kartą”), ponieważ zawiera liczne braki w uzasadnieniu, w szczególności w odniesieniu do zastosowania przez pozwaną licznych ustawowych uprawnień dyskrecjonalnych, i nie ujawnia danych innych instytucji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez decyzję wymogu skutecznej ochrony sądowej przewidzianego w art. 47 ust. 1 karty, ponieważ kontrola sądowa tej decyzji jest praktycznie niemożliwa, a tym samym udaremniona jest skuteczna ochrona sądowa skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa wyższej rangi przez art. 4–9 i załącznik I rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 ⁽³⁾, zmienionego rozporządzeniem delegowanym (UE) 2016/1434 ⁽⁴⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym”), ponieważ przepisy te praktycznie uniemożliwiają kontrolę sądową decyzji, a tym samym udaremniają skuteczną ochronę prawną skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa wyższej rangi przez art. 7 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego, ponieważ przepis ten dopuszcza obiektywnie niewłaściwe i nieproporcjonalne rozróżnienie między członkami instytucjonalnego systemu ochrony („IPS”) oraz relatywnizację wskaźnika IPS.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez decyzję m.in. art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ⁽⁵⁾ oraz wymogu obliczania składek w sposób adekwatny do ryzyka, ponieważ zastosowano w niej mnożnik 5/9 w odniesieniu do wskaźnika IPS dla skarżącej. Zróżnicowanie między instytucjami na poziomie wskaźnika IPS jest, ze względu na kompleksowe działanie ochronne IPS, sprzeczne z systemem i arbitralne.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa wyższej rangi przez art. 6, 7 i 9 oraz załącznik I rozporządzenia delegowanego w szczególności ze względu na to, że naruszają one wymóg obliczania składek w sposób adekwatny do ryzyka, zasadę proporcjonalności i wymóg pełnego uwzględnienia okoliczności faktycznych.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia przez decyzję swobody prowadzenia działalności gospodarczej przez skarżącą na podstawie art. 16 karty oraz zasady proporcjonalności, ponieważ zastosowane mnożniki korekty ryzyka nie są zgodne z ponadprzeciętnym profilem ryzyka skarżącej.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia przez decyzję art. 16 i 20 karty, jak również zasady proporcjonalności i prawa do dobrej administracji z powodu oczywistych błędów w wykonywaniu licznych uprawnień dyskrecjonalnych przez pozwaną.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE ⁽⁶⁾ oraz wymogu obliczania składek w sposób adekwatny do ryzyka przez art. 20 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia delegowanego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, 17, s. 385).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1434 z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2016, L 233, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).